

Prof. dr hab. Kazimierz Górka
31-431 Kraków, ul. Brogi 13 m. 4
danagorka@op.pl
tel. 604 324 382

Kraków, 21.I.2023 r.

RECENZJA DOROBKU NAUKOWEGO
DR MIROSŁAWY WITKOWSKIEJ-DĄBROWSKIEJ
W ZWIĄZKU Z POSTĘPOWANIEM W SPRAWIE
NADANIA STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO

Pani dr Mirosława Witkowska-Dąbrowska ukończyła studia magisterskie w 1992 roku na Wydziale Zootechnicznym Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie (obecnie UWM), a w 1999 roku uzyskała stopień doktora nauk rolniczych na Wydziale Bioinżynierii Zwierząt w Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie. Ponadto w 2002 roku ukończyła studia podyplomowe na Wydziale Zarządzania Uniwersytetu Gdańskiego w zakresie audytu ekologicznego. O stopień doktora habilitowanego ubiega się po raz pierwszy.

Kandydatka pracuje na stanowisku adiunkta badawczo-dydaktycznego od 1 grudnia 2000 r. do dzisiaj na Wydziale Nauk Ekonomicznych UWM w Olsztynie, najpierw w Katedrze Ekonomiki Przestrzennej i Środowiskowej, następnie kolejno – w wyniku zmian nazwy – w Katedrze Ekonomiki Nieruchomości oraz w Katedrze Ekonomiki Środowiska i Agrobiznesu, a od 2019 roku w Katedrze Konkurencyjności Gospodarki. Przez cały ten okres jej badania naukowe oraz zajęcia dydaktyczne na Uniwersytecie obejmują problematykę ekonomiki ochrony środowiska przyrodniczego (naturalnego) oraz rozwoju trwałego i zrównoważonego, głównie w odniesieniu do obszarów wiejskich.

Przy ocenie dorobku naukowego w tym przypadku kierowałem się przepisami prawa dotyczącymi postępowania habilitacyjnego i obowiązującymi kryteriami oceny, zgodnie z Ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Dz.U. 2021, poz. 478 oraz 2022, poz. 574.

Najważniejszym osiągnięciem naukowym Habilitantki, stanowiącym podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, jest publikacja zwarta pt. „*Kształtowanie środowiska na obszarach wiejskich – w stronę rozwoju trwałego i zrównoważonego*”, wydana nakładem UWM w Olsztynie w 2022 roku. Rozprawa liczy 244 strony, zawiera 18 tabel oraz 31 rysunków, to jest schematów, wykresów i map. Celem badań podjętych przez Habilitantkę była identyfikacja, klasyfikacja i pomiar czynników kształtujących środowisko przyrodnicze obszarów wiejskich, aby zapewnić rozwój trwały i zrównoważony tych terenów. Autorka przyjęła hipotezę główną, że mimo wdrażania koncepcji rozwoju trwałego i zrównoważonego, to kształtowanie środowiska na obszarach wiejskich nie przebiega jednostajnie w kierunku poprawy. Sformułowała także trzy hipotezy szczegółowe (s. 11). Przyjęty cel pracy należy uznać jako zasadny, gdyż obszary wiejskie zajmują w Polsce ok. 90% powierzchni kraju oraz charakteryzują się wielofunkcyjnością a rolnictwo spełnia również funkcje pozaekonomiczne. Okazuje się ponadto, że pomimo stosunkowo bogatej literatury na temat rolnictwa i wsi, to brak jest w Polsce kompleksowych opracowań dotyczących obszarów wiejskich i ich specyfiki oraz zmian w pełnionych funkcjach. Dlatego Autorka w swych badaniach postawiła z dużym powodzeniem na interdyscyplinarność, analizując różnorodne czynniki w czasie i przestrzeni. Analizę przeprowadziła m.in. za pomocą zbudowanych przez siebie mierników cząstkowych i miernika syntetycznego do wyboru województw reprezentantów a przede wszystkim do oceny stanu środowiska i jego zmian na obszarach wiejskich. Identyfikację podregionów dokonała również według typologii Eurostatu oraz OECD. Warto podkreślić, że podjęła badania na poziomie nie tylko powiatu ale też gmin. Sposób budowy oraz weryfikacji (przez poziome i pionowe analizy wskaźnikowe) syntetycznego miernika stanu środowiska na obszarach wiejskich (s. 14 i 18-25) zasługuje na szczególne uznanie. Dużą nowością jest także poszerzenie badań GUS nad wskaźnikami rozwoju trwałego i zrównoważonego.

Przed oceną struktury recenzowanej rozprawy zwrócę jeszcze uwagę na dwa terminy ujęte w jej tytule, które kiedyś wywoływały pewne kontrowersje. Otóż częściej stosowano wyrażenie „ochrona i kształtowanie środowiska” (a nie „kształtowanie środowiska”). Na s. 95 Autorka pisze, że kształtowanie środowiska stanowi etap po użytkowaniu i ochronie środowiska; z czego wynika, iż te procesy należałoby planować. Z kolei określenie „rozwój trwały i zrównoważony” powoli wypiera „zrównoważony rozwój”, gdyż ten drugi termin – tak jeszcze powszechny w oficjalnych dokumentach i publikacjach naukowych – jest błędny,

ponieważ według zasad gramatyki polskiej *jako kategoria* powinien brzmieć „rozwój zrównoważony”. O tym Autorka pisze w dysertacji i zaliczam to do walorów tej książki.

Struktura rozprawy habilitacyjnej jest rozbudowana, gdyż Spis treści liczy sześć rozdziałów, które są podzielone na podrozdziały (w liczbie 2-4), a te z kolei dzielą się na punkty. Struktura ta jest więc mało przejrzysta, zwłaszcza że cały Spis treści został wydrukowany jednolitą czcionką. Moim zdaniem wystarczyłaby struktura dwuszczeblowa, a tytuły rozdziałów warto wyeksponować grubszą czcionką. Spis treści odbiega nieco od klasycznych zasad budowy planu dysertacji: I. Postawienie problemu i jego znaczenie, II. Rozdział metodologiczny, III. Charakterystyka przedmiotu badań, IV. Analiza i ocena wpływu lub zależności oraz budowa programu rozwoju (czyli rozwiązanie problemu postawionego we Wstępie i rozdziale I za pomocą przynajmniej jednej z metod opisanych w rozdziale II). Udowodnienie i wersyfikacja hipotezy. V. Perspektywy rozwoju badanego zjawiska. Wnioski.

Natomiast we wspomnianej dysertacji rozdziały są następujące:

- I. Cel, przedmiot i metody badań,
- II. Niejednorodność obszarów wiejskich i problemy badawcze dotyczące kształtowania środowiska,
- III. Przesłanki badań nad środowiskiem obszarów wiejskich w świetle teorii ekonomicznych,
- IV. Współczesne zadania obszarów wiejskich w kontekście kształtowania środowiska,
- V. Determinanty kształtowania środowiska na obszarach wiejskich w warunkach realizacji rozwoju trwałego i zrównoważonego,
- VI. Zróżnicowanie środowiska na obszarach wiejskich i prognozowanie zmian w warunkach realizacji rozwoju trwałego – wyniki badań własnych.

Wymienione nazwy rozdziałów są poprawne pod względem merytorycznym i ich kolejność jest logiczna. Jednakże Spis treści byłby – moim zdaniem – o wiele lepszy, gdyby rozdział I zlikwidować przez przeniesienie tych kwestii do Wstępu (Wprowadzenia) oraz do obecnego rozdziału II. Można też wytknąć, że tytuł rozdziału V jest zbyt podobny do tytułu całej rozprawy (Gdyby nie słowo „Determinanty” w tytule tego rozdziału, byłby to błąd logiczny).

Tekst dysertacji zawiera dużo wiedzy merytorycznej. *Po pierwsze*, Autorka analizuje oraz objaśnia wiele pojęć i terminów – oprócz tych występujących w tytule dysertacji i już omówionych – zarówno tych rzadziej występujących dotąd w literaturze, na przykład „wieś” i „obszary wiejskie”, jak również tych powszechnie stosowanych ale wzbudzających jeszcze pewne kontrowersje. Z drugiej grupy wymienię następujące terminy: ekologia głęboka (z nurtem filozoficznym) oraz ekonomia ekologiczna i ekonomia środowiska (s. 64-67), świadomość ekologiczna i światopogląd ekologiczny (s. 55-60), kapitał naturalny (s. 80-82 i 105-106) zasoby naturalne jako czynnik produkcji (s. 83-84), biogaz (s. 87), środowisko jako otoczenie, środowisko przyrodnicze, środowisko życia (s. 89-95 i tabela 4), ekorozwój oraz rozwój trwały (s. 73-75). Warto dodać, że w odniesieniu do terminu „ekonomia rozwoju zrównoważonego” Autorka zauważa moją krytyczną opinię (s. 67), ale referując potem szerzej tę kwestię (s. 72-74) nie widzi tego tak ostro, gdyż wnika tylko w istotę rozwoju zrównoważonego (jako sustainable, czyli dosłownie jako samopodtrzymywanego i trwałego).

Uogólniając, wszystkie te terminy zostały przeanalizowane wnikliwie, z przytoczeniem różnych opinii co najmniej kilku autorów i źródeł z uwzględnieniem aspektów przyrodniczych, gospodarczych i społecznych oraz z zaprezentowaniem – zbudowanego na tej podstawie – własnego stanowiska Autorki.

Po drugie, Habilitantka przeprowadziła na dużą skalę badania czynników kształtujących środowisko przyrodnicze (naturalne) na obszarach wiejskich – co już podkreślałam – z odpowiednio przyjętymi hipotezami. A oto wybrane problemy szczegółowe:

- główne zagrożenia środowiska na obszarach wiejskich oraz tzw. ślad ekologiczny;
- tereny prawnie chronione na obszarach wiejskich (tabela 5, s. 112);
- liczba gospodarstw ekologicznych w latach 2006-2015 według województw (tabela 10, s. 145);
- korzystanie z urządzeń wodociągowych i kanalizacji oraz oczyszczalni ścieków na wsiach w porównaniu z miastami (tabele 14-15, s. 165-166);
- kwatery agroturystyczne i ich wykorzystanie.

Wnioski z przeprowadzonych badań są wielorakie, a najważniejsze z nich są następujące:

- W tego typu studiach i analizach niezbędne jest podejście interdyscyplinarne;

- Główne czynniki decydujące o kształtowaniu środowiska to wielofunkcyjność obszarów wiejskich i rosnące oddziaływanie spraw pozarolniczych oraz urbanizacja obszarów wiejskich i rozwój infrastruktury ochrony środowiska przyrodniczego (z przewidywaniem do 2025 roku);
- Wskaźnik kształtowania środowiska okazuje się najwyższy na obszarach województw o wysokim poziomie rozwoju społeczno-gospodarczego (podobnie jak tzw. ekologiczna krzywa Kuznetza);
- Następuje spadek oddziaływania rolnictwa na środowisko naturalne (co jest poniekąd dyskusyjne).

Praca napisana jest dobrym i jasnym językiem. Nie znalazłem w niej błędów i większych potknięć natury *merytorycznej*. Wspomnę tylko, że na s. 7 Autorka bezkrytycznie powtarza za innymi autorami wyróżnienie „rozwoju inteligentnego”, co jest swego rodzaju pseudoinnovacyjnością w poszukiwaniu nowych terminów i pojęć. Szkoda, że w rozprawie nie nawiązano do kłopotów w tzw. wsiach popegeerowskich. Więcej mam natomiast uwag *natury formalnej*:

- W tym przypadku część pracy jest częścią przeglądowną (a nie w pełni teoretyczną).
- Nazwiska wymienione w tekście po raz pierwszy powinny być z pełnym imieniem.
- Tytuły rozdziałów w tekście powinny być wyróżnione inną czcionką.
- W spisach tabel i rysunków nie ma sensu powtarzać tych słów po wielokroć (pomimo powszechnej takiej praktyki w wydawnictwach).
- Gospodarkę cyrkularną czy okrężną (s. 78) lepiej nazwać gospodarką obiegu zamkniętego.
- Udział procentowy (w tabelach) to raczej udział w %.
- W tabeli 14 jej tytuł jest niejasny.
- *Kolonizacja przyrody* (s. 101) jest raczej niezręczną przenośnią niż terminem naukowym.
- Filologia polska unika stosowania słowa „polityka” w liczbie mnogiej (s. 122), w przeciwieństwie do języka angielskiego.

Na podstawie przeprowadzonej oceny problematyki, struktury i zawartości merytorycznej, w tym wniosków z badań ujętych w publikacji pt. „Kształtowanie środowiska na obszarach wiejskich – w stronę rozwoju trwałego i zrównoważonego” jestem przekonany,

że monografia autorstwa dr M. Witkowskiej-Dąbrowskiej spełnia warunki stawiane rozprawom habilitacyjnym. Dodam, że w autoreferacie osiągnięć naukowych i dydaktycznych Habilitantka szerzej uzasadniła wybór tematyki, zakres merytoryczny podjętych badań i zwłaszcza luką badawczą w dotychczasowej literaturze naukowej z zakresu kształtowania środowiska na obszarach wiejskich, co mnie utwierdza w przekonaniu o walorach omawianej publikacji.

Dane naukowometryczne dorobku Habilitantki

- współczynnik Impact Factor: 6.255
- sumaryczna punktacja MNiSW: 1.477
- liczba cytowań publikacji: Web of Science = 3
Google Scholar = 65
Scopus = 1
- Indeks Hirscha: IH (WoS) = 1
IH (GSch) = 4
IH (Sc) = 1

Liczba publikacji i ich wydawnictwa

Po uzyskaniu stopnia doktora Habilitantka opublikowała 103 prace, w tym 91 prac punktowanych o łącznej wartości punktacji 1477. Wśród prac punktowanych znalazły się m.in. 44 rozdziały w monografiach naukowych, 35 artykułów w czasopismach krajowych i 3 artykuły w czasopismach zagranicznych oraz 6 monografii. Wiele z tych publikacji to prace wspólne z wiodącym udziałem merytorycznym Habilitantki w wysokości najczęściej 25-50%. Monografie były publikowane najczęściej przez UWM w Olsztynie oraz Wydawnictwo Ekonomia i Środowisko w Białymstoku, a także przez wydawnictwa uczelniane KUL, SGH, SGGW, Uniwersytetu Rzeszowskiego, jak również przez TNOiK oraz Ministerstwo Rozwoju Regionalnego. Z kolei artykuły były publikowane w kilku czasopismach, m.in. „Ekonomia i Środowisko”, „Olsztyn Economic Journal”, „European Research Studies Journal”, „Sbornik Naučných Trudov” oraz w zeszytach naukowych wyższych uczelni, jak na przykład Uniwersytet Warszawski, Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu. Publikacje dotyczą głównie szeroko rozumianej problematyki ekonomii i zarządzania ochroną środowiska naturalnego oraz gospodarki przestrzennej a także innych zagadnień, jak rozwój turystyki,

sytuacja mieszkaniowa w Polsce i spółdzielnie mieszkaniowe, tworzenie parków krajobrazowych, pomoc finansowa z Unii Europejskiej.

Ocena ważnego osiągnięcia naukowego

Wkład monografii Autorki pt. „Kształtowanie środowiska na obszarach wiejskich” w rozwój dyscypliny *ekonomia i środowisko* można wypunktować i ocenić w sposób następujący:

- w zakresie poznawczo-teoretycznym:
  - usystematyzowanie zadań obszarów wiejskich we współczesnej gospodarce w celu kształtowania środowiska przyrodniczego zgodnie z koncepcją rozwoju trwałego i zrównoważonego,
  - identyfikacja, klasyfikacja i sposoby pomiaru czynników kształtujących środowisko na obszarach wiejskich zgodnie z przyjętą koncepcją rozwoju społeczno-gospodarczego;
- w zakresie metodycznym:
  - opracowanie i zastosowanie miernika kształtowania środowiska w celu oceny i prognozowania zmian za pomocą metody wskaźnikowej,
  - przeprowadzenie badań empirycznych umożliwiających ocenę stanu i przewidywanych zmian środowiska naturalnego;
- w zakresie empirycznym:
  - zidentyfikowanie różnych źródeł danych z badań na obszarach wiejskich oraz zgromadzenie bogatego materiału empirycznego i wykorzystanie go w zaplanowanych analizach,
  - zweryfikowanie postawionych hipotez badawczych w ramach realizacji celów pracy.

Ocena aktywności naukowej

Dr M. Witkowska-Dąbrowska od kilku lat współpracuje intensywnie z ośrodkami w Polsce i w innych krajach. Przede wszystkim w latach 2017-2020 wzięła udział w międzynarodowym projekcie Horyzont 2020 „STAR ProBio – Sustainable Transition Assessment and Research of Bio-base Products”, reprezentując UWM w Olsztynie w zakresie ekonomii środowiska oraz problematyki rozwoju trwałego i zrównoważonego. Konsorcjum

STAR – ProBio tworzyły uniwersytety z 10 krajów europejskich a liderem był Wydział Prawa i Ekonomii Uniwersytetu Unitelma Sapienza w Rzymie. Zadaniem Habilitantki był udział w pracach zespołu, który podjął się przeglądu literatury ekonomicznej o wskaźnikach rozwoju zrównoważonego branych pod uwagę w badaniach bioproduktów i wyboru wskaźników strategicznych a następnie opracowania metodyki oceny cyklu życia produktów pochodzenia biologicznego oraz „zintegrowanego narzędzia ochrony bioproduktów”. Dzięki temu Habilitantka opublikowała dwa artykuły oraz wzięła udział w międzynarodowej konferencji w 2019 roku i seminarium w 2020 roku, mając wystąpienia w języku angielskim.

Od 2014 roku Habilitantka prowadzi stałą współpracę z pracownikami Wydziału Nauk Ekonomicznych Państwowego Uniwersytetu Rolniczego w Grodnie i odbyła tam dwa staże naukowe oraz uczestniczyła w kilku konferencjach, podczas których występowała wielokrotnie w języku rosyjskim. W 2018 roku wzięła m.in. udział w seminarium na temat ochrony gruntów rolnych i leśnych w Polsce oraz Białorusi. Z kolei w 2019 roku była opiekunką gości z Grodna, którzy wizytowali UWM oraz Wojewódzki Ośrodek Doradztwa Rolniczego w Olsztynie. Współpraca z Uniwersytetem w Grodnie zaowocowała kilkoma publikacjami.

Habilitantka działa aktywnie w Stowarzyszeniu Ekonomistów Środowiska i Zasobów Naturalnych (które wydaje czasopismo „Ekonomia i Środowisko”). W 2004 roku konferencja Stowarzyszenia odbyła się w Olsztynie i dr M. Witkowska-Dąbrowska była członkiem komitetu organizacyjnego tej konferencji. Obecnie jest członkiem Komisji rewizyjnej Stowarzyszenia.

O aktywności naukowej świadczy również uczestnictwo w 23 konferencjach i seminariach naukowych, podczas których Habilitantka wygłaszała referaty. Wykaz nazw konferencji i tytułów wystąpień został zamieszczony w autoreferacie osiągnięć naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych.

W latach 2021-2022 Habilitantka zaangażowała się w następujące projekty i zadania badawcze:

- Operacjonalizacja systemu zarządzania rozwojem Polski (w perspektywie 2030 i 2050 roku), projekt nadzorowany przez Ministerstwo Funduszy i Polityki Rozwoju

i realizowany m.in. przez Instytut Rozwoju Miast i Regionów oraz Instytut Ochrony Środowiska;

- Niewykorzystany potencjał zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich w województwie warmińsko-mazurskim, grant Wojewódzkiego Ośrodka Doradztwa Rolniczego w Olsztynie, finansowany ze środków Unii Europejskiej;
- Badanie stanu i możliwości rozwoju sektora rybackiego na obszarze jezior mazurskich, zadanie podjęte w 2015 roku i finansowane przez Europejski Fundusz Rybacki.

Osiągnięcia dydaktyczne, organizacyjne i popularyzujące naukę

Dr M. Witkowska-Dąbrowska *kariere dydaktyczną* rozpoczęła jako nauczycielka w Zespole Szkół Rolniczych w Nowym Mieście Lubawskim. W trakcie tej pracy podjęła eksternistyczne studia doktoranckie i uzyskała stopień doktora nauk rolniczych. Do prowadzenia zajęć dydaktycznych jest bardzo dobrze przygotowana, gdyż ukończyła również Studium Pedagogiczne, studia podyplomowe na Wydziale Socjologii i Pedagogiki z zakresu logopedii, kurs Doskonalenia Pedagogicznego Nauczycieli Akademickich, szkolenia o charakterze psychoedukacyjnym i metodycznym oraz z analizy statystycznej. Podczas pracy na Uniwersytecie opracowała 6 programów nauczania, była koordynatorką 5 przedmiotów i prowadziła dotąd wykłady i ćwiczenia z trzech przedmiotów. Działalność ta dotyczyła następujących przedmiotów: ekonomia środowiska, ekonomika środowiska i zasobów naturalnych, ekologia i zarządzanie środowiskowe, ekonomika zasobów publicznych, polityka ekologiczna, zarządzanie zasobami środowiska. Przedmioty te wydają się zbyt podobne do siebie – ale to zależy od ich programów – a przede wszystkim są zgodne z zainteresowaniami Habilitantki i jej badaniami naukowymi. Dotąd pełniła funkcję promotora 76 prac licencjackich i inżynierskich oraz 122 prac magisterskich. Została już promotorem pomocniczym rozprawy doktorskiej. Osiągnięcia dydaktyczne Habilitantki znalazły uznanie władz UWM i uhonorowane zespołowymi nagrodami Rektora w latach 2004, 2008 i 2014. W 2019 roku uzyskała indywidualną nagrodę naukową.

Osiągnięcia organizacyjne Habilitantki są również znaczące, co wynika z charakteryzowanej już działalności w stowarzyszeniach oraz na konferencjach i seminariach. Dodajmy jest też aktywnym członkiem zarządu Polish Chapter Principles for Responsible Management Education oraz członkiem Stowarzyszenia Naukowo-Technicznego

Energia i Środowisko w Mleczarstwie, w ramach którego była przewodniczącą komitetu organizacyjnego konferencji naukowej pt. „Problemy gospodarki energią i środowiskiem w mleczarstwie” we wrześniu 2022 roku. Ponadto Habilitantka była lub jest członkiem komisji wydziałowych i uniwersyteckich (np. do spraw warunków pracy, nagród i odznaczeń, jakości kształcenia). Od kilku lat pełni funkcję przewodniczącej Koła Związków Zawodowych NSZZ „Solidarność” na Wydziale Nauk Ekonomicznych.

Osiągnięcia popularyzujące naukę wynikają z powiązań Habilitantki z lokalną społecznością. Także w tym przypadku można wskazać na wiele kontaktów z miejscowymi firmami, instytucjami i organizacjami społecznymi (NGO-s), jak na przykład Biuro Pośrednictwa, Wyceny i Zarządzania Nieruchomościami, Firma szkoleniowa „New Europe”, Lokalna Grupa Działania, Lokalna Grupa Rybacka, Wojewódzki Ośrodek Doradztwa Rolniczego. Habilitantka świadczyła głównie ekspertyzy dotyczące stanu środowiska przyrodniczego oraz zasad budowy strategii rozwoju tych podmiotów, a także korzystała z ich opinii w kwestiach ekologicznych i innych sprawach lokalnych.

* * *

Reasumując stwierdzam, że wnikliwie zapoznałem się z dorobkiem naukowym Pani dr Mirosławy Witkowskiej-Dąbrowskiej, w tym z monografią jako rozprawą habilitacyjną – którą przeczytałem z zainteresowaniem – oraz z zestawem innych publikacji a także osiągnięciami dydaktycznymi i organizacyjnymi, ujętymi w autoreferacie Kandydatki. Moja ocena osiągnięć naukowych i aktywności naukowej jest pozytywna i wysoka. W szczególności publikacja pt. „Kształtowanie środowiska na obszarach wiejskich – w stronę rozwoju trwałego i zrównoważonego”, wskazana jako podstawa wszczęcia postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego, wnosi znaczący wkład w rozwój dyscypliny ekonomia i finanse. Jestem przekonany, że osiągnięcia Kandydatki spełniają ustawowe wymagania stawiane osobom ubiegającym się o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego. Dlatego wnoszę o skierowanie wniosku w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego Pani dr Mirosławie Witkowskiej-Dąbrowskiej do kolejnego etapu postępowania.

